

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2014. szeptember 4.*

„Előzetes döntéshozatalra utalás — Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés — 1896/2006/EK rendelet — Európai fizetési meghagyásos eljárás — Érvényes kézbesítés vagy közlés hiánya — Joghatások — Végrehajthatónak nyilvánított európai fizetési meghagyás — Ellentmondás — Felülvizsgálat különleges esetekben — Határidők”

A C-119/13. és C-120/13. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket az Amtsgericht Wedding (Németország) a Bírósághoz 2013. március 13-án érkezett, 2013. január 7-i, illetve 2013. február 5-i határozataival terjesztett elő az előtte

az **eco cosmetics GmbH & Co. KG**

és

Virginie Laetitia Barbara Dupuy (C-119/13),

valamint

a **Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. mbH**

és

Tetyana Bonchuk (C-120/13)

között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh, C. Toader (előadó) és E. Jarašiūnas, bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– V. L. B. Dupuy képviseletében M. Stawska-Höbel Rechtsanwältin,

* Az eljárás nyelve: német.

- a német kormány képviselőjében T. Henze és J. Kemper, meghatalmazotti minőségben,
- a görög kormány képviselőjében F. Dedousi és M. Skorila, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője L. D’Ascia, avvocato dello Stato,
- az Európai Bizottság képviselőjében A.-M. Rouchaud-Joët és B. Eggers, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának 2014. április 9-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 399., 1. o.) értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmeket egyrészt a németországi székhelyű eco cosmetics GmbH & Co. KG (a továbbiakban: eco cosmetics) és a franciaországi lakóhelyű V.L.B. Dupuy között, másrészt az ausztriai székhelyű Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. mbh és a németországi lakóhelyű T. Bonchyk között európai fizetési meghagyásos eljárások tárgyában folyamatban levő két jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 Az 1896/2006 rendelet (13), (19) és (23)–(25) preambulumbekzdése a következőket tartalmazza:

„(13) Az európai fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelemben a jogosult köteles elégséges tájékoztatással szolgálni a követelés egyértelmű megállapításához és alátámasztásához annak érdekében, hogy a kötelezett jól tájékozott döntést hozhasson arról, hogy ellentmond-e a követelésnek, vagy azt nem vitatja.

[...]

(19) A polgári eljárási szabályok és különösen az iratok kézbesítésére irányadó szabályok tekintetében a tagállamok között fennálló különbségek miatt szükséges az európai fizetési meghagyásos eljárással kapcsolatos minimumszabályok pontos és részletes meghatározása. Így különösen az említett minimumszabályok teljesítése tekintetében a jogi vélelmen alapuló kézbesítési mód nem tekinthető elégségesnek az európai fizetési meghagyás kézbesítéséhez.

[...]

(23) A kötelezett az ellentmondást az e rendeletben meghatározott formanyomtatványon nyújthatja be. A bíróságok azonban bármilyen írásos ellentmondást figyelembe vesznek, amennyiben azt világosan fogalmazták meg.

- (24) A határidőn belül benyújtott ellentmondás megszünteti az európai fizetési meghagyásos eljárást, és az ügy automatikusan átalakul polgári peres eljárássá, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte erre az esetre az eljárás megszüntetését. A polgári peres eljárás fogalmát nem feltétlenül a nemzeti jog szerint kell értelmezni.
- (25) Az ellentmondás benyújtására rendelkezésre álló határidő lejártát követően egyes különleges esetekben a kötelezett számára jogot kell biztosítani arra, hogy kérelmezze az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát. A különleges esetekben történő felülvizsgálat nem eredményezhet a kötelezett számára második lehetőséget a követeléssel szembeni ellentmondásra. A felülvizsgálati eljárás során a követelés – a kötelezett által ismertetett különleges körülményekből eredő mértéken túl – nem vizsgálható érdemben. Az egyéb különleges körülmények magukban foglalhatják azt az esetet is, amikor az európai fizetési meghagyás a kérelmet tartalmazó formanyomtatványban megadott valótlan adatokon alapult.”
- 4 Az említett rendelet (27) preambulumbekzdése értelmében „[...] az európai fizetési meghagyás végrehajtását szolgáló eljárásokra továbbra is a nemzeti jog alkalmazandó”.
- 5 Az 1896/2006 rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja a következőképpen rendelkezik:
- „E rendelet céljai a következők:
- a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése egy európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozása révén”.
- 6 Az említett rendelet a „Joghatóság” című 6. cikke (1) bekezdésében ekként rendelkezik:
- „E rendelet alkalmazásában a joghatóságot a közösségi jog vonatkozó szabályaival, különösen a [polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i] 44/2001/EK [tanácsi] rendelettel [(HL 2001 L 12., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o.)] összhangban kell meghatározni.”
- 7 Az 1896/2006 rendelet 12. cikkének (3) és (5) bekezdése a következőket mondja ki:
- „(3) Az európai fizetési meghagyásban a kötelezettet tájékoztatni kell a választási lehetőségéről, amely szerint:
- megfizetheti a meghagyásban megjelölt összeget a jogosultnak;
- vagy
- az európai fizetési meghagyás kötelezett részére történő kézbesítésétől számított 30 napon belül a származási bíróságnak megküldött nyilatkozatban ellentmondással élhet.
- [...]
- (5) A bíróság gondoskodik a meghagyásnak a kötelezett részére történő kézbesítéséről a nemzeti joggal összhangban, a 13., 14. és 15. cikkben megállapított minimumszabályoknak megfelelő módon.”

- 8 Az 1896/2006 rendeletnek a „Kézbesítés a kötelezett általi átvétel igazolásával” című 13. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az európai fizetési meghagyás a kézbesítés helye szerinti állam nemzeti jogával összhangban a következő módokon kézbesíthető a kötelezettnek:

- a) személyes kézbesítés, az átvételnek a kötelezett által aláírt, az átvétel időpontját is tartalmazó átvételi elismervénnyel történő igazolásával;
 - b) személyes kézbesítés, a kézbesítést végző illetékes személy által aláírt irat igazolásával, amely tartalmazza, hogy a kötelezett átvette az iratot vagy bármely jogos indok nélkül visszautasította annak átvételét, valamint tartalmazza a kézbesítés időpontját;
 - c) postai kézbesítés, az átvételnek a kötelezett által aláírt és visszaküldött, az átvétel időpontját is tartalmazó átvételi elismervénnyel történő igazolásával;
 - d) elektronikus eszköz – mint például fax vagy e-mail – útján történő kézbesítés, az átvételnek a kötelezett által aláírt és visszaküldött, az átvétel időpontját is tartalmazó átvételi elismervénnyel történő igazolásával.”
- 9 E rendeletnek a „Kézbesítés a kötelezett általi átvétel igazolása nélkül” című 14. cikke (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az európai fizetési meghagyás – a kézbesítés helye szerinti állam nemzeti jogával összhangban – a következő módokon is kézbesíthető a kötelezettnek:

- a) személyes kézbesítés útján a kötelezett személyes címére, a kötelezettel egy háztartásban élő vagy ott alkalmazott személyeknek;
 - b) amennyiben a kötelezett önálló vállalkozó vagy jogi személy, személyes kézbesítés útján a kötelezett üzlethelyiségeiben a kötelezett által alkalmazott személyeknek;
 - c) a meghagyás elhelyezése útján a kötelezett postaládájában;
 - d) a meghagyás letétbe helyezése útján valamely postahivatalban vagy a hatáskörrel rendelkező hatóságoknál, és a kötelezett postaládájában a letétbe helyezésről szóló írásos értesítés elhelyezésével, feltéve, hogy az írásos értesítés egyértelműen feltünteti, hogy az irat jellegét tekintve bírósági iratnak minősül, valamint hogy az értesítés joghatás tekintetében kézbesítésnek minősül, és megkezdődik a határidők számítása;
 - e) postai kézbesítés útján igazolás nélkül a (3) bekezdés értelmében, amennyiben a kötelezett címe a származási tagállamban van;
 - f) elektronikus úton, a kézbesítésről szóló automatikus visszaigazolással, feltéve, hogy a kötelezett előzetesen kifejezetten elfogadta a kézbesítés ezen módját.
- (2) E rendelet alkalmazásában az (1) bekezdés szerinti kézbesítés nem elfogadható, amennyiben a kötelezett címe teljes bizonyossággal nem ismert.”

- 10 Ugyenezen rendeletnek a „Kézbesítés a kötelezett képviselőjének” című 15. cikke a következőket tartalmazza:

„A meghagyás 13. vagy 14. cikk szerinti kézbesítése foganatosítható a kötelezett képviselőjének is.”

11 Az 1896/2006 rendelet 16. cikke értelmében:

„(1) A kötelezett az európai fizetési meghagyással együtt kézhez kapott, a VI. mellékletben található »F« formanyomtatvány felhasználásával a származási bíróságnál ellentmondást nyújthat be az európai fizetési meghagyással szemben.

(2) Az ellentmondást a meghagyás kötelezettnek történő kézbesítése időpontjától számított 30 napon belül kell megküldeni.

(3) A kötelezettnek az ellentmondásban nyilatkoznia kell arról, hogy vitatja a követelést, annak indokát azonban nem kell megjelölnie.

[...]”

12 Az említett rendelet 17. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Amennyiben a 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidőn belül a kötelezett ellentmondást nyújt be, az eljárás a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságán a polgári peres eljárásra vonatkozó szabályokkal összhangban folytatódik, kivéve, ha a jogosult kifejezetten kérte, hogy ebben az esetben az eljárást szüntessék meg.

[...]”

13 Ugyanezen rendeletnek a „Végrehajthatóság” című 18. cikke így rendelkezik:

„(1) Amennyiben a 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidőn belül – megfelelő időt engedve az ellentmondás beérkezéséhez – nem nyújtottak be ellentmondást a származási bírósághoz, a származási bíróság a VII. mellékletben található »G« formanyomtatvány felhasználásával haladéktalanul végrehajthatónak nyilvánítja az európai fizetési meghagyást. A bíróságnak ellenőriznie kell a kézbesítés időpontját.

(2) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, a végrehajthatóság alaki követelményeire a származási tagállam jogát kell alkalmazni.

(3) A bíróság megküldi a jogosultnak a végrehajtható európai fizetési meghagyást.”

14 Az 1896/2006 rendelet „Felülvizsgálat különleges esetekben” című 20. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidő lejártát követően a kötelezettnek jogában áll az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát kérni a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságától, feltéve, hogy haladéktalanul jár el, és:

a) i. a fizetési meghagyást a 14. cikkben előírt valamely módon kézbesítették;

és

ii. a kézbesítés – a kötelezett önhibáján kívül – nem történt meg kellő időben ahhoz, hogy védelméről gondoskodhasson,

vagy

b) az adóst a követelés kifogásolásában *vis maior* vagy rendkívüli körülmények akadályozták meg, anélkül hogy ez neki felróható lenne,

feltéve bármelyik esetben, hogy haladéktalanul cselekszik.

(2) A 16. cikk (2) bekezdésében megállapított határidő lejártát követően a kötelezett kérheti az európai fizetési meghagyás felülvizsgálatát a származási tagállam hatáskörrel rendelkező bíróságától abban az esetben is, amennyiben a fizetési meghagyást egyértelműen tévesen bocsátották ki, tekintettel az e rendeletben megállapított követelményekre, vagy egyéb különleges körülményekre.

(3) Amennyiben a bíróság – azon az alapon, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett felülvizsgálati okok egyike sem áll fenn – a kötelezett kérelmét elutasítja, az európai fizetési meghagyás hatályban marad.

Amennyiben a bíróság úgy határoz, hogy a felülvizsgálat az (1) és (2) bekezdésben megállapított okok valamelyike alapján indokolt, az európai fizetési meghagyás semmis.”

15 Az említett rendelet 21. cikkének (1) bekezdése a következőket foglalja magában:

„E rendelet rendelkezéseinek sérelme nélkül a végrehajtási eljárásokra a végrehajtás szerinti tagállam jogát kell alkalmazni.

A végrehajthatóvá vált európai fizetési meghagyást ugyanolyan feltételek mellett kell végrehajtani, mint a végrehajtás szerinti tagállamban kibocsátott végrehajtható határozatokat.”

16 Ugyanezen rendeletnek „A nemzeti eljárásjoggal való kapcsolat” című 26. cikke a következőket tartalmazza:

„Minden olyan eljárási kérdésben, amelyről ez a rendelet kifejezetten nem rendelkezik, a nemzeti jogot kell alkalmazni.”

A német jog

17 A német jogban a polgári perrendtartásról szóló törvény (Zivilprozessordnung) rendelkezik a fizetési meghagyásokra vonatkozó eljárásról.

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A C-119/13. sz. ügy

18 Az eco cosmetics nevű német gazdasági társaság európai fizetési meghagyás kibocsátását kérte a Franciaországban lakóhellyel rendelkező V. L. B. Dupuy-vel szemben a kérdést előterjesztő bíróságtól.

19 2010. március 22-én az Amtsgericht Wedding (weddingi járási bíróság) az 1896/2006 rendelet 12. cikke alapján helyt adott a kérelemnek, és kibocsátotta a kért európai fizetési meghagyást, majd azt tértivevényes nemzetközi ajánlott levél útján kézbesítette. A tértivevény tanúsága szerint az európai fizetési meghagyást 2010. március 31-én kézbesítették az eco cosmetics által megjelölt címre. A tértivevényből nem derülnek ki a kézbesítéssel kapcsolatos további részletek.

20 2010. május 20-án a kérdést előterjesztő bíróság végrehajthatónak nyilvánította a fizetési meghagyást.

21 2010. július 28-án kelt ügyvédi levelével V. L. B. Dupuy ellentmondással élt a szóban forgó fizetési meghagyással szemben. 2010. augusztus 5-i levelében a kérdést előterjesztő bíróság rámutatott arra, hogy az ellentmondás elkésett, és legfeljebb felülvizsgálat kérhető az 1896/2006 rendelet 20. cikke alapján.

- 22 2010. október 7-i levelével V. L. B. Dupuy felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztett elő, anélkül hogy az ügy érdemével kapcsolatos részletes megállapításokat tett volna. A felülvizsgálat iránti kérelmet hat hónappal később, a 2011. április 13-i ügyvédi levéllel indokolta.
- 23 V. L. B. Dupuy többek között arra hivatkozik, hogy az európai fizetési meghagyást sohasem kézbesítették részére. Ismerteti, hogy az eco cosmetics által megjelölt címen található lakásból már 2009 októberében kiköltözött, és a fizetési meghagyásról csak 2010. július 23-án szerzett tudomást a bankjától.

A C-120/13. sz. ügy

- 24 A Raiffeisenbank St. Georgen reg. gen. mbH osztrák bank európai fizetési meghagyás kibocsátását kérte a Németországban lakóhellyel rendelkező T. Bonchyykal szemben a kérdést előterjesztő bíróságtól.
- 25 2010. szeptember 2-án az Amtsgericht Wedding kibocsátotta az európai fizetési meghagyást, és azt postai úton kétszer is sikertelenül próbálta kézbesíteni a bank által megjelölt címre.
- 26 A bank végül másik címet adott meg, amelyre az európai fizetési meghagyást 2011. február 1-jén postaládába történő bedobás útján kézbesítették.
- 27 2011. március 10-én az Amtsgericht Wedding végrehajthatónak nyilvánította a fizetési meghagyást.
- 28 2011. június 1-jei faxával T. Bonchyyk a vele szemben kibocsátott európai fizetési meghagyással szemben ellentmondással élt. Arra hivatkozott, hogy csak véletlenül szerzett tudomást a fizetési meghagyás létezéséről, és már 2009 óta nem lakik a kézbesítési címen.
- 29 2011. június 17-i levelében az Amtsgericht Wedding rámutatott arra, hogy az ellentmondás elkésett, és legfeljebb felülvizsgálat kérhető az 1896/2006 rendelet 20. cikke alapján. 2011. június 24-i ügyvédi levelével az érintett felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztett elő.
- 30 E körülmények között az Amtsgericht Wedding úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé, amelyek a C-119/13. és a C-120/13. sz. ügyben azonos megfogalmazással szerepelnek, kivéve az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdést, amely csak a C-119/13. sz. ügyben szerepel:

„1) Úgy kell-e értelmezni az [...] 1896/2006 [...] rendeletet, hogy a kötelezett akkor is kérheti az európai fizetési meghagyás bírósági felülvizsgálatát, ha a fizetési meghagyást részére nem vagy nem érvényesen kézbesítették? Megfelelően alapulhat lehet-e venni e tekintetben különösen az 1896/2006 rendelet 20. cikkének (1) bekezdését vagy 20. cikkének (2) bekezdését?

2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Tiszteletben kell-e tartania a kötelezettnek határidőket a felülvizsgálat iránti kérelme tekintetében abban az esetben, ha a fizetési meghagyást részére nem vagy nem érvényesen kézbesítették? E tekintetben különösen az 1896/2006 rendelet 20. cikkének (3) bekezdése szerinti szabályozást kell-e alapul venni?

3) Szintén az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Milyen perbeli jogkövetkezményekkel jár a felülvizsgálat iránti kérelem sikere? Megfelelően alapul lehet-e venni e tekintetben különösen az 1896/2006 rendelet 20. cikkének (3) bekezdését vagy 17. cikkének (1) bekezdését?”

- 31 A Bíróság elnöke 2013. április 8-i végzésével az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélelhozatal céljából egyesítette a C-119/13. és a C-120/13. sz. ügyeket.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Az első kérdésről

- 32 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködési eljárásban a Bíróság kötelessége, hogy a nemzeti bíróság részére olyan hasznos választ adjon, amely annak lehetővé teszi az előtte folyamatban lévő ügy elbírálását. Ennek érdekében adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia az elé terjesztett kérdéseket. A Bíróság feladata ugyanis az uniós jog minden olyan rendelkezésének értelmezése, amelyre a nemzeti bíróságoknak az eléjük terjesztett jogviták eldöntése érdekében szükségük van, még akkor is, ha e bíróságok az általuk feltett kérdésekben nem jelölik meg kifejezetten ezeket a rendelkezéseket (Worten-ítélet, C-342/12, EU:C:2013:355, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 Következésképpen, még ha a feltett kérdések formailag elsősorban az 1896/2006 rendelet 20. cikkének értelmezésére vonatkoznak is, e körülmény nem képezi akadályát annak, hogy a Bíróság az uniós jognak az alapügyek elbírálásához szükséges valamennyi értelmezési szempontját megadja. E tekintetben a Bíróságnak kell a nemzeti bíróság által szolgáltatott információk összessége és különösen az előzetes döntéshozatalra utalás indokolása alapján meghatározni az uniós jog azon rendelkezéseit, amelyeknek az értelmezése a jogviták tárgyára figyelemmel szükséges (Worten-ítélet, EU:C:2013:355, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 34 A jelen ügyben a Bíróság rendelkezésére álló iratok szerint a kérdést előterjesztő bíróság az alapeljárásokban fennálló körülmények között nem zárja ki az 1896/2006 rendelet 16. és 17. cikkében foglalt ellentmondási eljárás alkalmazását. Ezenkívül a görög és az olasz kormány úgy ítéli meg, hogy az alapeljárásokban fennálló körülmények között kizárólag ezek a rendelkezések alkalmazhatók.
- 35 E rendelet 18. és 19. cikkének értelmezése szintén releváns az alapeljárásokkal összefüggésben, mivel az európai fizetési meghagyásokat a kérdést előterjesztő bíróság végrehajthatónak nyilvánította.
- 36 Ilyen körülmények között annak érdekében, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak a feltett kérdésre hasznos választ lehessen adni, úgy kell átfogalmazni az első kérdést, hogy az lényegében arra irányuljon, hogy az 1896/2006 rendeletet úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelet 16–20. cikkében foglalt eljárások alkalmazhatók-e akkor, ha a fizetési meghagyást nem az említett rendelet 13–15. cikkében megállapított minimumszabályoknak megfelelő módon kézbesítették.
- 37 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy az 1896/2006 rendelet 12. cikkének (5) bekezdéséből, valamint 13–15. cikkéből következően minden, e rendelet szerinti meghagyást oly módon kell kézbesíteni, amely az említett 13–15. cikkben ismertetett módok valamelyikét alkalmazva megfelel az e rendeletben előírt minimumszabályoknak. E minimumszabályok be nem tartása esetén – miként erre a főtanácsnok indítványának 36–41. pontjában rámutatott – sérül az 1896/2006 rendelet által elérni kívánt különböző célok – a gyorsaság és a hatékonyság, illetve a védelemhez való jog tiszteletben tartása – közötti egyensúly.
- 38 Először is az 1896/2006 rendelet 16. és 17. cikkében foglalt ellentmondási eljárás esetleges alkalmazását illetően tisztázni kell, hogy – ahogyan ez az említett rendelet (24) preambulumbekzdéséből is következik – az ellentmondás az európai fizetési meghagyásos eljárás megszüntetésének rendes módja, amelynek következtében az ügy automatikusan átalakul polgári peres eljárássá.

- 39 Ha ugyanis az európai fizetési meghagyás alapjául szolgáló követeléseket ellentmondás útján vitatják, akkor már nem alkalmazható az 1896/2006 rendelettel szabályozott sajátos eljárás, mivel az említett rendeletnek 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében célja csupán „a nem vitatott pénzkövetelésekre vonatkozó határokon átnyúló jogviták egyszerűsítése, felgyorsítása és azok költségeinek csökkentése”.
- 40 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az 1896/2006 rendelet 16. cikke alapján a kötelezett a meghagyást tartalmazó E típusú formanyomtatvánnyal együtt kézhez kapott F típusú formanyomtatvány felhasználásával a származási bíróságnál ellentmondást nyújthat be az európai fizetési meghagyással szemben. Az ellentmondást a meghagyás kézbesítésétől számított 30 napon belül kell megküldeni.
- 41 Ha viszont az európai fizetési meghagyást nem az 1896/2006 rendelet 13–15. cikkében megállapított minimumszabályoknak megfelelő módon kézbesítik, akkor a kötelezett nem kapja meg a jelen ítélet 40. pontjában említett formanyomtatványokat, és így nem részesül szabályos tájékoztatásban a vele szemben kibocsátott európai fizetési meghagyás létezéséről és jogalapjáról. Ebben az esetben a kötelezett nem feltétlenül rendelkezik az annak eldöntéséhez szükséges valamennyi információval, hogy éljen-e ellentmondással a fizetési meghagyással szemben.
- 42 Ez a helyzet nem egyeztethető össze a védelemhez való joggal, és ezért az 1896/2006 rendelet 16. és 17. cikkében foglalt ellentmondási eljárás alkalmazására olyan körülmények között, mint amilyenek az alapeljárásban szerepelnek, nem kerülhet sor.
- 43 Másodszor azt kell tisztázni, hogy amennyiben a fizetési meghagyást nem az 1896/2006 rendelet 13–15. cikkében megállapított minimumszabályoknak megfelelő módon kézbesítik, akkor az ellentmondásra vonatkozóan e rendelet 16. cikkének (2) bekezdésében megállapított határidő sem kezdődik meg, és ezért megkérdőjeleződik azoknak az – akár már meg is indított – eljárásoknak az érvényessége, amelyek e határidő lejártától függenek, így például az említett rendelet 18. cikke szerinti végrehajthatónak nyilvánítás, illetve a rendelet 20. cikke szerinti felülvizsgálat iránti kérelemé.
- 44 Konkrétan a felülvizsgálati eljárást illetően emlékeztetni kell arra, hogy erre az eljárásra – ahogyan az 1896/2006 rendelet 20. cikkének címe is jelzi – csak az e cikkben tételesen meghatározott „különleges esetekben” kerül sor, és e különleges esetek között nem szerepel a kézbesítés elmaradása.
- 45 Mindenképpen emlékeztetni kell arra is, hogy az 1896/2006 rendelet alapján minden olyan eljárási kérdésben, amelyről ez a rendelet kifejezetten nem rendelkezik, „a nemzeti jogot kell alkalmazni”, és ezért ilyen esetekben a rendelet analógia útján történő alkalmazására nem kerülhet sor.
- 46 Márpedig a jelen esetben az 1896/2006 rendelet nem rendelkezik azokról az esetleges jogorvoslati lehetőségekről, amelyek abban az esetben illelnék meg a kötelezettet, amikor csak az európai fizetési meghagyás végrehajthatónak nyilvánítása után bizonyosodik be, hogy a fizetési meghagyást nem az e rendelet 13–15. cikkében megállapított minimumszabályoknak megfelelő módon kézbesítették.
- 47 Következésképpen ilyen esetben ezekre az eljárásjogi kérdésekre az 1896/2006 rendelet 26. cikke alapján a nemzeti jogot kell alkalmazni.
- 48 Mindenképpen hangsúlyozni kell, hogy – miként ez a jelen ítélet 43. pontjából is kitűnik – ha az európai fizetési meghagyást nem az 1896/2006 rendelet 13–15. cikkében megállapított minimumszabályoknak megfelelő módon kézbesítették, akkor nem alkalmazható rá az említett rendelet 18. cikkében említett végrehajtási eljárás. Következésképpen az ilyen fizetési meghagyás végrehajthatónak nyilvánítása érvénytelennek minősül.

- 49 A fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1896/2006 rendeletet úgy kell értelmezni, hogy az e rendelet 16–20. cikkében foglalt eljárások nem alkalmazhatók abban az esetben, amikor az európai fizetési meghagyást nem az említett rendelet 13–15. cikkében megállapított minimumszabályoknak megfelelő módon kézbesítették. Amennyiben erre a szabálytalanságra csak az európai fizetési meghagyás végrehajthatónak nyilvánítása után derül fény, a kötelezett számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy ezt a szabálytalanságot megtámadja, és megfelelő bizonyítottság esetén a végrehajthatónak nyilvánítást érvénytelenítse.

A második és a harmadik kérdéstről

- 50 Az első kérdésre adott válasza tekintettel a másodikként és harmadikként előterjesztett kérdésre nem kell válaszolni.

A költségekről

- 51 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló, 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet úgy kell értelmezni, hogy az e rendelet 16–20. cikkében foglalt eljárások nem alkalmazhatók abban az esetben, amikor az európai fizetési meghagyást nem az említett rendelet 13–15. cikkében megállapított minimumszabályoknak megfelelő módon kézbesítették.

Amennyiben erre a szabálytalanságra csak az európai fizetési meghagyás végrehajthatónak nyilvánítása után derül fény, a kötelezett számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy ezt a szabálytalanságot megtámadja, és megfelelő bizonyítottság esetén a végrehajthatónak nyilvánítást érvénytelenítse.

Aláírások